

POSTANOWIENIE

23 listopada 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Jacek Widło

na posiedzeniu niejawnym 23 listopada 2023 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa Ł.S. i M.S.
przeciwko Bankowi spółce akcyjnej w W.
o zapłatę i ustalenie, ewentualnie o zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej Banku spółki akcyjnej w W.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku
z 27 lipca 2022 r., V ACa 203/22,

- 1. odrzuca skargę kasacyjną;**
- 2. zasądza od pozwanego Banku spółki akcyjnej w W. na rzecz powodów Ł.S. i M.S. kwotę 2751 (dwa tysiące siedemset pięćdziesiąt jeden) złotych z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia pozwanemu niniejszego orzeczenia, tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Pozwany Bank S.A. w W. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 27 lipca 2022 r., w sprawie z powództwa Ł.S. i M.S. o zapłatę i ustalenie, ewentualnie o zapłatę, zaskarżając go w części, tj. co do pkt I wyroku – oddalającego apelację pozwanego od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z 31 grudnia 2022 r. ustalającego nieważność umowy kredytu i co do III wyroku – zasądzającego od pozwanego na rzecz powodów zwrot kosztów

postępowania apelacyjnego. Natomiast we wnioskach skargi kasacyjnej (w pkt V petitum skargi) skarżący zażądał uchylenia wyroku w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu, ewentualnie, w przypadku wystąpienia przesłanek z art. 398¹⁶ k.p.c., (w pkt VI petitum skargi) – uchylenia wyroku w całości i orzeczenia co do istoty sprawy, nadto orzeczenia o kosztach postępowania wszczętego wniesieniem skargi kasacyjnej według norm przepisanych.

W odpowiedzi na skargę powodowie wnieśli o wydanie postanowienia o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, ewentualnie o oddalenie skargi, ponadto o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Pozwany, 13 czerwca 2023 r., wniósł pismo (datowane na 7 czerwca 2023 r.), w związku ze złożoną skargą kasacyjną, celem uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych, w którym:

1. cofnął częściowo (w zakresie nieobjętym zakresem zaskarżenia) wniosek kasacyjny zawarty w pkt V petitum skargi kasacyjnej o uchylenie wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu i w związku z tym w pkt V petitum skargi kasacyjnej wniósł o uchylenie wyroku w skarżonej części, tj. w zakresie pkt I i pkt III wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu;
2. cofnął częściowo (w zakresie nieobjętym zakresem zaskarżenia) wniosek kasacyjny zawarty w pkt VI petitum skargi kasacyjnej o uchylenie wyroku w całości i orzeczenie co do istoty sprawy i w związku z tym w pkt VI petitum skargi kasacyjnej (ewentualnie, w przypadku wystąpienia przesłanek z art. 398¹⁶ k.p.c.) wniósł o uchylenie wyroku w skarżonej części, tj. pkt I i pkt III wyroku i orzeczenie co do istoty sprawy przez Sąd Najwyższy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarga kasacyjna podlega odrzuceniu z uwagi na obarczenie jej nieusuwalnym brakiem konstrukcyjnym wyrażającym się w sprzeczności między zakresem zaskarżenia a wnioskiem skargi.

Stosownie do art. 398⁴ § 1 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać m.in. oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części (pkt 1) oraz wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany (pkt 3). Elementy te mają dla skargi charakter konstrukcyjny, a ich brak nie podlega usunięciu w trybie przewidzianym dla usuwania braków formalnych, lecz skutkuje odrzuceniem skargi *a limine*. Spełnienie powyższych wymagań formalnych wymaga także zapewnienia ich koherencji merytorycznej. Prawidłowo skonstruowana skarga kasacyjna powinna obejmować całkowicie jasne, jednoznaczne i zrozumiałe określenie elementów wskazanych w art. 398⁴ § 1 k.p.c. Powinna być sporządzona tak, by nie stwarzała żadnych wątpliwości interpretacyjnych (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z 29 października 2021 r., V CSK 31/21; z 29 października 2021 r., I CSK 83/21; z 24 czerwca 2021 r., V CSK 168/21; z 21 kwietnia 2021 r., IV CSK 58/21; z 21 kwietnia 2022 r., I CSK 793/22; z 28 kwietnia 2022 r., I CSK 367/22; z 26 września 2022 r., I CSK 1563/22; z 25 maja 2022 r., I CSK 2714/22; z 20 kwietnia 2022 r., I CSK 2102/22, także z 23 sierpnia 2012 r., III CSK 161/12).

Rozbieżność między wskazanym w skardze kasacyjnej zakresem zaskarżenia orzeczenia, od którego została ona wniesiona, a żądaniem skargi *ab initio* wyklucza możliwość merytorycznego rozpoznania wniesionego środka zaskarżenia przez Sąd Najwyższy. Nie jest bowiem możliwe sprecyzowanie zakresu kontroli kasacyjnej oczekiwanego przez skarżącego.

Skarga kasacyjna wniesiona przez pozwanego nie odpowiada opisanym wyżej wymaganiom. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 27 lipca 2022 r. został bowiem zaskarżony w części. Jednocześnie we wnioskach skargi kasacyjnej pozwany wniósł o uchylenie wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, ewentualnie o uchylenie wyroku w całości i orzeczenie co do istoty sprawy. Wskazana niespójność pomiędzy zakresem zaskarżenia a wnioskami skargi kasacyjnej stanowi nieusuwalny brak formalny tego środka zaskarżenia. Sprzeczność ta nie podlega obecnie usunięciu. Art. 398⁶ § 1 k.p.c. (także w związku z art. 398⁶ § 3 *in fine* k.p.c.) umożliwia bowiem wyłącznie usuwanie braków formalnych, to jest działanie w przypadkach, w których skarga kasacyjna nie spełnia wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 2 lub 3 k.p.c. Unormowania te

nie umożliwiają jednak sanowania braku konstrukcyjnych elementów skargi, enumerowanych w art. 398⁴ § 1 k.p.c.

Pismo pełnomocnika pozwanego z 7 czerwca 2023 r. (wniesione 13 czerwca 2023 r.), zawierające częściowe cofnięcie wniosku kasacyjnego zawartego w punkcie V i VI petitum skargi kasacyjnej i jego formuła, *de facto* i w istocie korygowało brak konstrukcyjny skargi kasacyjnej w zakresie tego wniosku w stosunku do zakresu zaskarżenia, nie stanowiło to cofnięcia skargi kasacyjnej i nie mogło sanować braku konstrukcyjnego wniosku kasacyjnego, gdyż zostało złożone po terminie do wniesienia skargi, który upłynął 26 października 2022 r.

Skarga kasacyjna podlegała zatem odrzuceniu przez Sąd Apelacyjny na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. w zw. z art. 398⁴ § 1 pkt 1 i 3 k.p.c. Wobec nieodrżucenia jej przez Sąd drugiej instancji, podlegała ona odrzuceniu przez Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.

O kosztach rozstrzygnięto, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu (art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.) na podstawie § 2 pkt 6 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych. Na zasądzone koszty składa się wynagrodzenie za zastępstwo procesowe oraz opłata skarbową od pełnomocnictw.

(A.G.)

[a!]

